

Một Hôm Trong Vườn Luxembourg

Con chim đậu trên vai của pho tượng bằng đá.
Sao ta chẳng như ai: Một Pho Tượng Bằng Đá?

Ngó xuống sông, bầy cá vẫn bơi lội tung tăng.
Ngó lên trời, vàng trắng, ngàn ngàn năm là Nguyệt!

Ôi làm sao ta biết ta là chi bây giờ?
Nhìn ra trời thấy mưa. Và những bông tuyết nở.

Có thể ta mắc nợ một mối tình của em?
Hãy cho ta vay thêm nếu nghĩ ta trả được...

Em à, ngàn kiếp trước người ta là chúng sinh.
Ngàn kiếp sau, giạt mình: tại sao người bá tánh?

Ồ! Hôm nay trời lạnh...em người dưng, phải không?
Ta nghe nhức trong lòng. Chắc là mối thương cảm?

*

Trong khung trời màu xám có con chim xanh bay.
Chim bay trên rừng cây, chim bay về núi thẳm...

*Ta nhớ em nhiều lắm
Vết lông rơi đường xa...*

Trần Vấn Lệ